

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. sausio 16 d.*

Byloje T-53/05

Calvo Growers, Inc., įsteigta Santa Ana (Jungtinės Amerikos Valstijos),
atstovaujama advokatų E. Armijo Chávarri ir A. Castán Pérez-Gómez,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)
(VRDT), atstovaujamą J. García Murillo,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į Pirmosios instancijos teismo nagrinėjamą bylą,

Luis Calvo Sanz, SA, įsteigta Carballo (Ispanija), atstovaujama advokatų J. Rivas Zurdo ir E. López Leiva,

* Proceso kalba: ispanų.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2004 m. lapkričio 8 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 159/2004-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Calvo Growers, Inc.* ir *Luis Calvo Sanz, SA*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir I. Pelikánová,

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ 2001 m. kovo 8 d. *Luis Calvo Sanz SA* pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą šį vaizdinį prekių ženklą:

- 2 Pagal peržiūrėtą ir pataisytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti minėtą prekių ženklą, priklauso 29, 30 ir 31 klasėms ir pagal kiekvieną klasę apibūdinamos taip:
- 29 klasė: „Mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai“;
 - 30 klasė: „Kava, arbata, kakava, cukrus, ryžiai, tapijoka, sago kruopos, kavos pakaitalai; miltai ir grūdų produktai, duona, pyragas ir konditerijos gaminiai, ledai; medus, melasos sirupas; mielės, kepimo milteliai; druska, garstyčios; actas, padažai; prieskoniai; ledas“ ;
 - 31 klasė: „Žemės ūkio, sodo, miško produktai ir grūdai, nepriskirti prie kitų klasių; gyvi gyvūnai; švieži vaisiai ir daržovės; sėklos, natūralūs augalai ir gėlės; pašarai, salyklos“.
- 3 2001 m. rugsėjo 24 d. paraiška įregistruoti buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 84/2001.
- 4 2001 m. gruodžio 21 d. *Calavo Growers Inc.* pareiškė protestą dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos. Protestą sudarė dvi dalys. Pirmoji dalis, surašyta ispanų kalba ir pavadinta „Escrito de Oposición“ (toliau – Anketa), buvo anketos formos; šioje Anketoje buvo išlaikyta oficialios VRDT anketos skyrių numeracija ir pavadinimai,

skyriuje „Protesto kalba“ buvo pažymėta „ES“, o skyriuje „Protesto pagrindai“ – „94 protestas grindžiamas ankstesniu prekių ženklu ir galimybe suklaidinti“. Antrąją dalį, surašytą anglų kalba ir pavadintą „Notice of Opposition“ (toliau – Pagrindų paaiškinimas), sudarė trijų puslapių tekstas, antrašte „99 Explanations of grounds“, paaiškinantis protesto pagrindus.

- 5 Protestas buvo grindžiamas žodinio Bendrijos prekių ženklo Nr. 102 822 CALAVO registracija; šio prekių ženklo paraiška buvo pateikta 1996 m. balandžio 1 d. ir jis buvo įregistruotas 1998 m. rugpjūčio 26 d. prekėms, kurios pagal Nicos sutartį priklauso 29 ir 31 klasėms ir kurios pagal kiekvieną klasę apibūdinamos taip:

— 29 klasė: „Mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai; paruošti bei šaldyti avokadai ir guakamolės; papajos ir džiovinti mangai“;

— 31 klasė: „Žemės ūkio, sodo, miško produktai ir grūdai, nepriskirti prie kitų klasių; gyvi gyvūnai; švieži vaisiai ir daržovės; sėklos, natūralūs augalai ir gėlės; pašarai, salyklos; švieži avokadai, papajos ir mangai“.

- 6 Protestas buvo grindžiamas visomis ankstesniu prekių ženklu žymimomis prekėmis ir pateiktas dėl visų prekių ženklo paraiškoje išvardytų prekių.

- 7 2003 m. gruodžio 18 d. Sprendimu VRDT protestų skyrius iš dalies patenkino protestą, padarydamas išvadą, kad tam tikrų prekių atžvilgiu egzistuoja galimybė supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas. Tame sprendime nurodyta, kad nebuvo galima atsižvelgti į protestą pareiškusio asmens (ieškovės Pirmosios instancijos teisme) su Anketa pateikto Pagrindų paaiškinimo, nes šis dokumentas buvo surašytas kita nei procedūros kalba, o jo vertimas į procedūros kalbą per VRDT šiam tikslui nustatytą terminą nebuvo pateiktas.
- 8 Dėl šio sprendimo 2004 m. vasario 18 d. įstojusi į bylą šalis padavė apeliaciją. 2004 m. lapkričio 8 d. VRDT pirmoji apeliacinė taryba patenkino šią apeliaciją panaikindama Protestų skyriaus sprendimą. Savo sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį ieškovei buvo pranešta 2004 m. lapkričio 12 d., Apeliacinė taryba atmetė protestą ir nurodė protestą pareiškusiam asmeniui padengti pareiškėjos (įstojusios į Pirmosios instancijos teismo nagrinėjamą bylą šalies) protesto ir apeliacinėse procedūrose patirtas išlaidas.
- 9 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba nusprendė, kad Protestų skyrius neturėjo kompetencijos nagrinėti protesto savo iniciatyva ir kad dėl to jis negalėjo jo iš dalies patenkinti. Protestas buvo neteisėtas, nes jis buvo grindžiamas tik „galimybė supainioti“, nepateikiant jokių papildomų argumentų procedūros kalba.
- 10 Apeliacinė taryba manė, kad Protestų skyrius pažeidė „dispozityvumo principą“, pagal kurį šalys nustato ginčo dalyką, bei procesinio lygiateisiškumo principą, kurie reglamentuoja protesto procedūrą ir yra įtvirtinti 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 74 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią VRDT negali nagrinėti faktų savo iniciatyva, nes ji gali nagrinėti tiksliai šalių nurodytus pagrindus ir pateiktus prašymus.

- 11 Apeliacinė taryba mano, kad protestą pareiškęs asmuo turi pateikti ir įrodyti pagrindus, kuriais grindžiamas protestas, ir kad abstraktaus „galimybės supainioti“ nurodymo nepakanka. Jos teigimu, reikia kiekvienu konkrečiu atveju nurodyti ir įrodyti galimybę supainioti lemiančius veiksnius. Jeigu protestą pareiškęs asmuo neįvykdo šio reikalavimo, VRDT niekaip negali ištaisyti šio procedūrinio trūkumo, nes neturi kompetencijos nagrinėti bylos savo iniciatyva; ji privalo būti nešališka ir negali tuo pačiu metu veikti kaip teismas ir šalis. Ginčijamame sprendime daroma išvada konstatuojant, jog reikia taikyti sankciją – atmesti protestą kaip nepagrįstą – dėl to, kad nebuvo laikytasi šio procedūros reikalavimo.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir šalių reikalavimai

- 12 2005 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 13 Įstojusi į bylą šalis ir VRDT savo atsakymus į ieškinį pateikė atitinkamai 2005 m. birželio 20 d. ir liepos 25 dieną.
- 14 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2005 m. rugpjūčio 4 ir 5 dienomis pateiktais laiškais ieškovė ir įstojusi į bylą šalis paprašė leisti pateikti dublikus. 2005 m. rugpjūčio 17 d. antrosios kolegijos pirmininkas nusprendė, kad, vadovaujantis Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 2 dalimi, pasikeitimas pareiškimais antrą kartą nereikalingas. Tačiau jis nusprendė leisti įstojusiai į bylą šaliai pateikti paaiškinimus, kad ši galėtų pateikti savo poziciją dėl VRDT atsakymo į ieškinį, kuriame ši pritarė ieškovės išdėstytiems argumentams. 2006 m. spalio 10 d. įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė savo papildomus paaiškinimus.

15 2005 m. spalio 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu laišku ieškovė pakartojė savo rugpjūčio 4 d. prašymą, nurodydama, jog ji taip pat norėtų atsakyti į įstojusios į bylą šalies teiginius, kuriuos šiai buvo leista pateikti savo papildomame paaiškinime. 2005 m. lapkričio 22 d. Sprendimu antrosios kolegijos pirmininkas atmetė šį prašymą.

16 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį, nesiimdamas išankstinių tyrimo priemonių.

17 Per 2006 m. liepos 11 d. posėdį buvo išklaustytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Pirmosios instancijos teismo užduotus klausimus. Be to, VRDT pateikė savo papildomus, rašytinėje proceso dalyje nepateiktus reikalavimus dėl bylinėjimosi išlaidų.

18 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

19 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— grąžinti bylą Apeliacinei tarybai, kad ši priimtų sprendimą dėl galimybės supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas,

— nurodyti kiekvienai iš šalių padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

20 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti visą ieškinį ir patvirtinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš ieškovės šiame procese įstojusios į bylą šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

21 Grįsdama savo reikalavimus, ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu dėl Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies ir 74 straipsnio 1 dalies, skaitomų kartu su 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (JO L 303, p. 1), 20 taisyklės 3 dalimi.

Dėl VRDT reikalavimų priimtimumo

Šalių argumentai

- 22 VRDT mano, kad ieškovės reikalavimai pagrįsti, nes ginčijamas sprendimas neatitinka šios tarnybos praktikos protesto priimtimumo ir pagrįstumo srityje.
- 23 Įstojusi į bylą šalis nesutinka su tuo, kad VRDT gali prisijungti prie ieškovės pareikšto ieškinio. Jos teigimu, toks veiksmas prieštarauja teisių apsaugos bei teisinio saugumo principams ir yra su jais nesuderinamas. Iš tikrųjų VRDT prašo panaikinti jos pačios priimtą sprendimą. Dėl tokio VRDT pozicijos pakeitimo būtina išklaudyti Apeliacinę tarnybą, nebent būtų pasikeitę teisės aktai arba būtų paaiškėjusi nauja informacija, galinti pagrįsti šį radikalų pakeitimą.
- 24 Įstojusios į bylą šalies nuomone, Pirmosios instancijos teismo praktika, kuria remiasi VRDT siekdama pagrįsti savo elgesį, neapima tokių kaip šis atvejų.
- 25 Be to, įstojusi į bylą šalis teigia, kad ji gali tikėtis apsaugos, įtvirtintos Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalyje bei 133 straipsnio 2 dalyje, pagal kurias ieškinys pareiškiamas VRDT kaip atsakovei, ir tik įstojusios į bylą šalys pagal procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį gali prisijungti prie pagrindinės šalies reikalavimų arba įstoti į bylą šiems reikalavimams palaikyti. Taigi šiuo atveju VRDT vienintelė iš tikrųjų turi ginti ginčijamą sprendimą, todėl ji pažeidė savo procesinį statusą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 26 Pirmosios instancijos teismas dėl procedūros, susijusios su Apeliacinės tarybos sprendimu dėl protesto procedūros, nusprendė, kad, nors VRDT neturi teisės pareikšti ieškinio dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, ji neturi nuolat ginti bet kurio Apeliacinės tarybos priimto ginčijamo sprendimo arba būtinai reikalauti atmesti bet kurį dėl tokio sprendimo pareikštą ieškinį (2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GE Betz prieš VRDT – Atofina Chemicals* (BIOMATE), T-107/02, Rink. p. II-1845, 34 punktas ir 2005 m. spalio 25 d. Sprendimo *Peek & Cloppenburg prieš VRDT (Cloppenburg)*, T-379/03, Rink. p. II-4633, 22 punktas).
- 27 Niekas netrukdo VRDT palaikyti ieškovės reikalavimų arba nuspręsti pasikliauti Pirmosios instancijos teismo nuomone, pateikiant visus, jos manymu, tinkamus argumentus, skirtus paaiškinti savo poziciją Pirmosios instancijos teismui (minėto sprendimo BIOMATE 36 punktas ir minėto sprendimo *Peek & Cloppenburg prieš VRDT (Cloppenburg)* 22 punktas). Tačiau ji negali prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimo tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, arba pateikti pagrindus, kurie nėra išdėstyti ieškinyje (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vedial prieš VRDT*, C-106/03 P, Rink. p. I-9573, 34 punktas ir minėto sprendimo *Cloppenburg* 22 punktas).
- 28 Be to, Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad ši Bendrijos teismų praktika taikoma tiek procedūroms *inter partes*, tiek procedūroms *ex parte* (minėto sprendimo *Cloppenburg* 24 punktas).
- 29 Iš šios Bendrijos teismų praktikos išplaukia, kad reikalavimai, kuriais VRDT prisijungia prie ieškovės reikalavimų dėl panaikinimo, turi būti pripažįstami priimtinais tiek, kiek šie reikalavimai ir argumentai, kuriais jie grindžiami,

neperžengia ieškovės pateiktų reikalavimų ir ieškinio pagrindų ribų. Šioje byloje VRDT neperžengė šių ribų, nes, grįsdama savo reikalavimus dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, nurodė tuos pačius pagrindus kaip ir ieškovė.

- 30 Iš to darytina išvada, kad šiuo atveju VRDT gali, nekeisdama ginčo ribų, prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą. Taigi reikia konstatuoti, kad VRDT reikalavimai yra priimtini.

Dėl ginčo dalyko apimties

Šalių argumentai

- 31 Įstojusios į bylą šalies teigimu, siekiant išspręsti šį ginčą, nereikia nagrinėti ieškovės pareikšto protesto VRDT. Jos nuomone, protestas ginčijamu sprendimu buvo atmestas ne kaip nepriimtinas, bet kaip iš esmės nepagrįstas. Taigi šioje byloje reikia nagrinėti ne nuostatas, kurios reglamentuoja protesto turinį, bet Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį, nes ginčas kilo dėl to, kad nėra protestą pagrindžiančių įrodymų bei pastabų.

- 32 Ieškovė ir VRDT ginčija įstojusios į bylą šalies argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 33 Išnagrinėjus ginčijamo sprendimo motyvus, nepaisant tam tikros painiavos dėl terminų reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba protestą atmetė remdamasi argumentais dėl priimtimumo.
- 34 Konkrečiai kalbant, sprendimo 16 punkte išdėstyti argumentai susiję su protesto priimtimumu, net jeigu šis žodis ir nevertojamas. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba, manydama, jog klausimas dėl Apeliacinės tarybos kompetencijos nagrinėti protesto esmę turi būti išspręstas prieš nagrinėjant bylą iš esmės, leidžia suprasti, kad šis klausimas nesusijęs su ginčo esme. Toliau to paties sprendimo 17 punkte Apeliacinė taryba nagrinėja protesto priimtimumą, nes ji nurodo esminį ieškovės pateiktos Anketos trūkumą.
- 35 Tiesa, šiuo atžvilgiu ji nepadaro aiškios išvados, jog protestas yra nepriimtinas. Atvirkščiai, ginčijamo sprendimo versijos procedūros kalba 19 punkto pabaigoje bei 21 punkte, susijusiame su galutine išvada, Apeliacinė taryba du kartus nurodo, kad protestas atmetamas „kaip nepagrįstas“. Taigi, kadangi Apeliacinės tarybos sprendimo esmė ir jo motyvuose vartojamos formuluotės nesutampa, Pirmosios instancijos teismas turi išaiškinti šį sprendimą, kad atskleistų jo tikrąjį turinį.
- 36 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba niekur nemini protesto esmės – t. y. klausimo, ar šiuo atveju egzistuoja galimybė supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas. Taigi darytina išvada, kad net jeigu ginčijamo sprendimo

motyvuose pateiktose formuluotėse dėl protesto atmetimo, atrodo, nurodoma priešingai, ieškovės protestas buvo atmestas ne kaip nepagrįstas, o kaip nepriimtinas.

37 Taigi įstojusios į bylą šalies prieštaravimui pritarti negalima.

Dėl protesto priimtimumo

Šalių argumentai

38 Ieškovė teigia, kad jos pateiktoje Anketoje aiškiai nurodyta, jog protestas grindžiamas ankstesniu prekių ženklu ir galimybe supainioti. Tokia nuoroda tenkina Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalimi ir Reglamento Nr. 2868/95 18 taisykle nustatytą minimalų pagrindimo reikalavimą, nes, pirma, protesto pagrindas gali būti nustatytas iš su protestu pateiktos informacijos ir, antra, ši informacija leidžia tiek pareiškėjai, tiek VRDT suprasti minėtą protesto pagrindą.

39 Be to, Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalis aiškiai numato, kad tai, jog nėra detalios informacijos, susijusios su faktais ir įrodymais, leidžiančiais įrodyti protesto pagrįstumą, nėra pastarojo nepriimtimumo pagrindas.

- 40 VRDT tvirtina, kad ieškovės pateiktoje Anketoje buvo aiškiai ir nedviprasmiškai procedūros kalba, t. y. ispaniškai, nurodyta, kad protestas grindžiamas ankstesnio prekių ženklo buvimu – šiuo atveju aiškiai nustatyta Bendrijos prekių ženklo registracija – ir tuo, kad egzistuoja galimybė supainioti.
- 41 Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalis nustato, kad protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai, tačiau tai nereiškia, kad jis yra priimtinas, tik jei jame yra detalios apibūdintos priežastys, dėl kurių protestą pareiškusi šalis mano, jog pagrindas ar pagrindai, kuriais ji grindžia savo protestą, egzistuoja. Šiuo atžvilgiu 42 straipsnio 3 dalies paskutinis sakinytis numato tik paprastą galimybę protestą pareiškusiai šaliai pateikti faktus, įrodymus ir argumentus, ir tai patvirtina kitos Reglamento 40/94 lingvistinės versijos.
- 42 VRDT pažymi, kad tokia pozicija taip pat atitinka jos praktiką dėl protesto priimtimumo klausimų, kurie išdėstyti su protesto procedūra susijusiose direktyvose.
- 43 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad nors ji visą laiką ginčijo protestą dėl esmės, iš to negalima padaryti išvados, jog ji sutinka, kad taip netinkamai surašytas protestas yra priimtinas.
- 44 Be to, įstojusios į bylą šalies teigimu, ieškovė savo ieškinyje neneigė, kad Apeliacinė taryba teisingai taikė Reglamentą 40/94. Ieškovė neįvykdė savo pareigos pateikti įrodymus ir argumentus, galinčius pagrįsti protestą, o aptariamais įrodymais ir informacija, kuriuos turėjo Apeliacinė taryba, buvo tik tie, kad protestą pareiškęs asmuo Anketoje trumpai ir abstrakčiai užsiminė apie „galimybę supainioti“.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 45 Reglamento Nr. 2868/95 faktinėms aplinkybėms taikomos redakcijos 18 taisyklė išvardija sąlygas, kuriomis VRDT gali atmesti protestą kaip nepriimtina. Sąlygos yra tokios: Reglamentų Nr. 40/94 ir 2868/95 42 straipsnio ir kitų nuostatų nesilaikymas bei prekių ženklo paraiškos, dėl kurios pareikštas protestas, arba ankstesnio prekių ženklo, kurio pagrindu pareikštas protestas, aiškus nenurodymas.
- 46 Šioje byloje neginčijama, kad ieškovės pateiktoje Anketoje buvo aiškiai nurodyta ginčijama paraiška bei ankstesnis Bendrijos prekių ženklas, kuriuo remiamasi. Taigi belieka išnagrinėti protesto atitikimą Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniui bei Reglamento Nr. 2868/95 15 taisyklei.
- 47 Reglamento Nr. 2868/95 faktinėms aplinkybėms taikomos redakcijos 15 taisyklė išdėsto elementus, kurie turi būti proteste ir kurie sugrupuoti į keturias grupes, susijusias atitinkamai su paraiška, dėl kurios pareikštas protestas, su ankstesniu prekių ženklu arba ankstesne teise, kuria grindžiamas protestas, su protestą pareiškusiu asmeniu ir su pagrindais, kuriais grindžiamas protestas. Paskutinio punkto, kuris nagrinėjamas šioje byloje, atžvilgiu prašoma tik „išsamaus pagrindų <... > išdėstymo“.
- 48 Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalis numato, kad protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai. Pagal tos pačios dalies paskutinį sakinį per VRDT nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo protestui pagrįsti gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus.

- 49 Kalbant apie protesto priimtinumą, iš to išplaukia, pirma, kad protesto pagrindai turi būti išdėstyti tiksliai ir, antra, kad sąvoką „pagrindimas“ reikia skirti nuo sąvokos „faktai, įrodymai ir argumentai“. Iš tikrųjų protesto pagrindimas yra būtina jo priimtumo sąlyga, o faktų, įrodymų bei argumentų pateikimas šiuo atžvilgiu yra tik fakultatyvus, kaip tai matyti iš vartojamo termino „gali“ (šiuo klausimu žr. 2002 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Chef Revival USA prieš VRDT – Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, Rink. p. II-2749, 31 punktą).
- 50 Taigi reikia konstatuoti, kad Anketos skyriuje „Protesto pagrindai“ ieškovės sakinyse, jog „protestas grindžiamas galimybe supainioti“, yra visiškai aiškus ir tikslus Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto santykinio atsisakymo įregistruoti pagrindo apibūdinimas. Šis sakinyse leido tiek VRDT, tiek pareiškėjai sužinoti, koku pagrindu yra grindžiamas protestas ir atitinkamai pasirengti bylos nagrinėjimui bei gynybai.
- 51 Išnagrinėjus VRDT oficialią anketą, net jeigu šio dokumento turinys savaime nesaisto Pirmosios instancijos teismo, tik pasitvirtina šis teiginys. Iš tikrųjų šio dokumento skyriuje „Protesto pagrindai“ yra langelis, pažymėtas Nr. 94 su nuoroda „Galimybė supainioti“, kurį reikia pažymėti. Taigi, pildant šią oficialią anketą, pakanka tik pažymėti šį langelį tam, kad būtų nurodytas protesto pagrindas. Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad oficialios anketos naudojimas visiškai nėra privalomas. Tai matyti iš Reglamento Nr. 2868/95 83 taisyklės 6 dalies, kuri leidžia naudoti anketas su tuo pačiu turiniu ir tuo pačiu formatu kaip ir VRDT anketa, kaip antai elektroninio duomenų apdorojimo priemonėmis sukurtos anketos. Iš to išplaukia, jog neoficialios anketos turiniui negalima kelti didesnių reikalavimų nei oficialiai anketai. Anketoje esantis ieškovės teiginys yra toks pat tikslus, kaip ir atitinkamo langelio užbraukimas oficialiojoje anketoje.
- 52 Todėl ieškovės Anketos forma pareikštas protestas yra priimtinas.

Dėl klausimo, ar Protestų skyrius viršijo savo kompetenciją neatmesdamas protesto kaip nepagrįsto dėl to, kad nebuvo Pagrindų paaiškinimo vertimo

Šalių argumentai

- 53 Ieškovė tvirtina, kad, pagal Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalį, Protestų skyrius turėjo galimybę pareikšti nuomonę dėl protesto remdamasis jos turimais įrodymais. Šiuo atžvilgiu ji pastebi, kad nors Pagrindų paaiškiniame išdėstytų jos pastabų Protestų skyrius nepriėmė, jos vėlesnės, 2002 m. gruodžio 20 d. pastabos, kuriomis buvo atsakyta į įstojusios į bylą šalies 2002 m. spalio 21 d. pastabas, buvo priimtose ir prijungtos prie bylos Protestų skyriui priimant sprendimą. Ieškovė pažymi, kad šis dokumentas, skaitomas kartu su Anketa, leido patikslinti ir aiškiai nustatyti ginčo ribas bei šalių ginamas pozicijas.
- 54 VRDT teigimu, Protestų skyrius turėjo galimybę priimti sprendimą dėl protesto, nes žinojo apie visas šiuo atžvilgiu svarbias aplinkybes, t. y. apie Bendrijos prekių ženklo paraišką ir prekes, dėl kurių buvo pareikštas protestas, ankstesnę teisę, kuria buvo grindžiamas protestas (atsižvelgiant į tai, kad tai buvo Bendrijos prekių ženklas), su juo susijusias prekes ir pagrindą, kuriuo buvo remiamasi, t. y. galimybę supainioti.
- 55 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad Pirmosios apeliacinės tarybos argumentai yra nepriekaištingi ir atitinka Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį bei Pirmosios instancijos teismo praktiką.
- 56 Jos nuomone, ieškovės pateiktoje Anketoje buvo esminis trūkumas, nes joje kaip protesto pagrindas buvo nurodyta tik „galimybė supainioti“, nepateikiant jokių papildomų motyvų. Vis dėlto Protestų skyrius nagrinėjo ir iš dalies patenkino

protestą. Taip veikdamas jis pažeidė „dispozityvumo principą“ ir šalių įrodymų administravimo bei procesinio lygiateisiškumo principus, kurie reglamentuoja Protesto procedūrą ir yra įtvirtinti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje. Pagal šią nuostatą VRDT negali nagrinėti faktų savo iniciatyva; atvirkščiai, ji gali nagrinėti tik tai šalių nurodytus pagrindus ir pateiktus prašymus, o tai yra procesinės taisyklės *iudex judicare debet secundum allegata et probata partibus* išraiška.

- 57 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad vien abstraktaus „galimybės supainioti“ nurodymo nepakanka, kad būtų laikomasi Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos pareigos, pagal kurią teigimo ir įrodinėjimo, jog iš tikrųjų egzistuoja protesto pagrindas, kuriuo remiamasi, našta tenka protestą pareiškusiai šaliai. Būtina tvirtinti ir įrodyti, jog galimybę supainioti lemiantys veiksniai egzistuoja konkrečiu nagrinėjamu atveju. Jeigu protestą pareiškęs asmuo neįvykdo šios pareigos, VRDT negali šio trūkumo ištaisyti; iš tikrųjų ji neturi kompetencijos nagrinėti bylą savo iniciatyva, nes ji turi būti nešališka ir negali tuo pačiu metu veikti kaip teismas ir šalis. Taigi, įstojusios į bylą šalies nuomone, ji privalo taikyti sankciją – atmesti protestą kaip nepagrįstą – kuri taikoma neįvykdžius minėtos procesinės pareigos. Tai patvirtina ir Pirmosios instancijos teismo praktika (2003 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Éditions Albert René prieš VRDT – Trucco (Starix)*, T-311/01, Rink. p. II-4625, 69 punktas ir 2004 m. birželio 22 d. Sprendimo „*Drie Mollen sinds 1818*“ prieš VRDT – *Nabeiro Silveria (Galáxia)*, T-66/03, Rink. p. II-1765, 43 punktas). Nors ieškinio 51 punkte ieškovė tvirtina, jog ši Bendrijos teismų praktika negali būti taikoma protesto procedūrose, Pirmosios instancijos teismas sprendimo *Galáxia* 43 ir 44 punktuose aiškiai nusprendė priešingai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 58 Nustatyta, kad šioje byloje ieškovės VRDT pateiktos Anketos skyriuje „Protesto pagrindai“ tik nurodoma „galimybė supainioti“, o į anglų kalba surašytą Pagrindų

paaikškinimą Protestų skyrius negalėjo atsižvelgti. Klausimas, ar tokiomis aplinkybėmis Protestų skyrius galėjo teisėtai nagrinėti protestą iš esmės, turi būti vertinamas vadovaujantis Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalimi, kuri numato, jog procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju nagrinėjami tik šalių nurodyti pagrindai ir pateikti prašymai, bei Reglamento Nr. 2868/95 faktinėms aplinkybėms taikomos redakcijos 20 taisyklės 3 dalimi, numatančia, kad jei pareiškėjas nepateikia jokių pastabų, VRDT gali priimti sprendimą dėl protesto remdamasi turimais įrodymais.

- 59 Pirmosios instancijos teismas jau yra nusprendęs, kad per procedūrą dėl santykinų atmetimo pagrindų, vadovaujantis Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies *in fine* tekstu, VRDT nagrinėja tik šalių nurodytus pagrindus ir pateiktus prašymus. Taigi nusprendama dėl apeliacijos, pateiktos dėl protesto procedūrą užbaigiančio sprendimo, Apeliacinė taryba savo sprendimą gali grįsti tik tais santykiniais atmetimo pagrindais, kuriais remėsi suinteresuotoji šalis, bei su tuo susijusiais šalių nurodytais faktais ir įrodymais. Santykinio atmetimo pagrindo ar bet kurios kitos nuostatos, kuriais grindžiami šalių pateikti prašymai, taikymo kriterijai paprastai yra teisinių aplinkybių, kurias nagrinėja VRDT, dalis (žr. 2005 m. vasario 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SPAG prieš VRDT – Dann ir Backer* (HOOLIGAN), T-57/03, Rink. p. II-287, 21 punktą ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką).
- 60 Taigi reikia išnagrinėti, pirma, ar Protestų skyrius nagrinėjo tik šalių nurodytus pagrindus ir pateiktus prašymus ir, antra, ar per šį nagrinėjimą jo turimų įrodymų pakako pagrįsti savo sprendimą, iš dalies tenkinantį protestą.
- 61 Visų pirma, kalbant apie nurodytus pagrindus ir pateiktus prašymus, jau buvo konstatuota (žr. 46 ir 50 punktus), jog ieškovės VRDT pateiktoje Anketoje buvo

aiškiai nurodyta, kad ji siekė pareikšti protestą dėl nagrinėjamos Bendrijos prekių ženklo paraiškos ir kad šiuo atžvilgiu ji rėmėsi galimybe supainioti. Taigi Protestų skyrius neperžengė nei ieškovės pateikto prašymo, nei jo pagrindų ribų, o laikėsi ieškovės nustatytų ginčo ribų.

62 Antra, dėl klausimo, ar įrodymai buvo pakankami, Pirmosios instancijos teismas mano, kad Protestų skyrius teisėtai galėjo priimti sprendimą remdamasis priimant šį sprendimą turimais įrodymais. Iš tikrųjų, išnagrinėjus šį sprendimą, matyti, kad Protestų skyrius turėjo visus faktinius duomenis, kuriais jis rėmėsi, ir nebuvo būtinybės remtis anglų kalba surašytu Pagrindų paaiškinimu, kurio atžvilgiu minėtame sprendime aiškiai nurodyta, kad į jį nebuvo galima atsižvelgti. Protesto pagrįstumo vertinimas, kurį sudaro galimybės supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą su ankstesniu prekių ženklu nagrinėjimas, pateikiamas sprendimo 5–8 punktuose.

63 Pirmiausia, lygindamas aptariamą prekes, Protestų skyrius konstatuoja, kad Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytos 29 ir 31 klasėms priklausančios prekės taip pat žymimos ankstesniu prekių ženklu, išskyrus vienintelę išimtį, kuri vis dėlto susijusi su preke, labai panašia į ankstesniu prekių ženklu žymimą prekę. Be to, dėl tam tikrų prekių ženklo paraiškoje nurodytų 30 klasei priklausančių prekių Protestų skyrius taip pat mano, kad jos kažkiek panašios į ankstesniu prekių ženklu žymimas prekes arba jos sudaro prekių grupę, kurios apima tokias prekes, arba jos yra netgi tapačios. Dėl kitų 30 klasei priklausančių prekių Protestų skyrius konstatuoja, kad jos skiriasi nuo ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių.

64 Toliau, lygindamas žymenis, dėl kurių kilo ginčas, Protestų skyrius remiasi Teisingumo Teismo praktika šioje srityje (1997 m. lapkričio 11 d. Sprendimo

SABEL, C-251/95, Rink. p. I-6191, 23 punktu) ir nagrinėja garsinius, vaizdinius bei koncepcinius panašumus. Jis, be kita ko, konstatuoja, kad yra tam tikras abiejų prekių ženklų fonetinis ir vaizdinis panašumas, kartu manydamas, kad žymenų koncepcinis palyginimas neįmanomas, nes žodis „calvo“ turi reikšmę tik ispanų kalboje (plikas), o žodis „calavo“ visomis Bendrijos kalbomis bus suprantamas kaip išgalvotas prekių ženklas.

65 Reziumuodamas Protestų skyrius padaro išvadą, kad, vertinant bendrai, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra vizualiai panašūs su nedideliu garsiniu panašumu, o koncepciniu požiūriu skirtis gali tik ispaniškai kalbančiam vartotojui, ir kad tam tikros prekės, kurių atžvilgiu įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, bei Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytos 29, 30 ir 31 klasėms priklausančios prekės yra tapačios arba panašios. Be to, Protestų skyrius konstatuoja, kad nagrinėjamos prekės yra kasdieninio vartojimo prekės, kurių įsigydamas pirkėjas neskiria ypač didelio dėmesio. Remdamasis šiomis išvadomis, jis mano, kad egzistuoja galimybė supainioti aptariamus prekių ženklus, kuri apima galimybę susieti minėtas tapačias arba panašias prekes.

66 Reikia konstatuoti, kad toks vertinimas, kurio pagrįstumo neginčija įstojusi į bylą šalis, tikrai patenka į ribas to, ką Protestų skyrius turėjo nagrinėti ieškovei pateikus prašymą, t. y. galimybę supainioti. Šį vertinimą buvo galima atlikti vien palyginus žymenis, dėl kurių kilo ginčas, ir aptariamus prekes. Visa su šiais dviem kriterijais susijusi informacija buvo pateikta prekių ženklo paraiškoje, ankstesnio prekių ženklo registracijoje ir Anketoje, nesant reikalo remtis nei ieškovės pateiktu Pagrindų paaiškinimu, nei kitais informacijos šaltiniais.

67 Šiuo atžvilgiu reikia atskirti šį atvejį nuo atvejų bylose, kuriose buvo priimti minėti sprendimai *Starix* ir *Galáxia*, kuriais remiasi Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime ir įstojusi į bylą šalis savo atsakyme. Iš tikrųjų, kaip matyti iš sprendimo *Starix* 64 punkto ir sprendimo *Galáxia* 38 punkto, ieškovės tose Pirmosios instancijos teismo nagrinėjamosiose bylose remiasi ankstesnio prekių ženklo geru vardu (Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalis). Nors ieškovės tose dviejose bylose nurodė per procedūrą VRDT savo atitinkamų prekių ženklų gerą vardą, šis nurodymas buvo šalutinis ir pateiktas argumentuose, kuriuose dėmesys buvo sutelktas į Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 straipsnio b punktą, siekiant pagrįsti galimybės supainioti buvimą, nesiremiant reglamento 8 straipsnio 5 punktu (sprendimo *Starix* 68 punktas ir sprendimo *Galáxia* 41 punktas), o byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Starix*, – nepateikiant jokio gero vardo įrodymo (sprendimo *Starix* 12 punktas). Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškovių abiejose bylose pateiktą priekaištą, kad Apeliacinė taryba turėjo nagrinėti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalį, kuria jos nesirėmė. Tačiau šioje byloje, kaip buvo konstatuota pirmiau, ieškovė per procedūrą VRDT aiškiai rėmėsi pagrindu dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 straipsnio b punkto, o VRDT turėjo visus faktinius duomenis, kad galėtų išnagrinėti pagrindo pagrįstumą.

68 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad Protestų skyrius, neatmetęs ieškovės protesto kaip nepagrįsto dėl to, kad nebuvo Pagrindų paaiškinimo vertimo, neviršijo savo kompetencijos. Todėl panaikinusi protestų skyriaus sprendimą ir atmetusi protestą kaip nepagrįstą, Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą.

69 Iš viso to išplaukia, kad vienintelį ieškovės ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį ir 74 straipsnio 1 dalį, skaitomas kartu su Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 70 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ginčijamas sprendimas buvo panaikintas, VRDT pralaimėjo bylą, todėl ji turi padengti ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal pastarosios reikalavimus. Kadangi įstojusi į bylą šalis pralaimėjo bylą, ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2004 m. lapkričio 8 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 159/2004-1).**
- 2. VRDT padengia savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. Įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung

Meij

Pelikánová

Paskelbta 2006 m. sausio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung